

Mødet den 2. April 1908.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Filtenborg, Harald Jensen og J. C. Petersen.

1. (J. Nr. 24—08). Indstilling fra Udvalget for »Vennelyst« om Afholdelse af Musik i Anlægget i Tidsrummet fra 31. Maj til 15. August 1908, og om at Restauratør Hans Rising antages som Etablissementets Vært for Sommeren.

Jul. Andersen fremlagde Indstillingen, der gik ud paa som sidste Sommer at lade et 25 Mands Orkester musicere i »Vennelyst«. Udgiften vilde beløbe sig til ialt 9000 Kr. Indtægten ved Billetsalg og ved Udleje til Foreninger var anslaaet til 5200 Kr., og dertil kom en Lejeindtægt af 1000 Kr. plus 100 Kr. for Lysanlægget. Den samlede Indtægt androg saaledes 6300 Kr., hvorefter det budgetterede Underskud vilde blive 2700 Kr. Da Pavillonen var brændt, var Forholdene væsentlig forskellige fra sidste Aar og maaske heller ikke saa tiltalende, men den gamle Teatersal kunde dog nok gøre Tjeneste som Restaurationsbygning. Med ringe Bekostning kunde der i den indrettes en udmærket Musiktribune, og god Køkkenplads kunde skaffes ved at lægge Vadskerummet til det nuværende Køkken. Muligvis vilde det dog saa

blive nødvendigt at bygge et lille Skur til Vadske-
rum, men Bekostningen derved vilde blive saa
uvæsentlig, at der ingen Grund var til at opholde
sig ved den.

Der forelaa fire Tilbud om Leje af Restaurationen, nemlig fra Restauratørerne Kjerulff, Kramer, A. P. O. Berg og Hans Rising. Udvalget ansaa den sidste for i enhver Henseende at være Opgaven voksen og anbefalede derfor ham. Hvis der var Stemning for at gøre noget i den foreslaaede Retning, vilde Udvalget bede om, at der i nærværende Møde maatte blive taget en Beslutning. Værten skulde nemlig have nogen Tid til at samle Service, og der vilde medgaa nogen Tid til at foretage de omtalte Smaaforandringer. Endelig forelaa der Forespørgsel fra Arbejderorganisationerne, om de kunde leje Anlægget den 1. Maj, og de vilde dog være daarlig tjent med dette, hvis der ikke fandtes en Restauration.

Jakob Jensen vilde helst have »Vennelyst« udlagt som aaben Park, hvori der kunde holdes Koncerter med fin Musik een à to Gange om Ugen. Det forekom ham, at der burde have foreligget en mere detailleret Oversigt over, hvad Udvalget tænkte sig at foranstalte deroppe; en mundtlig Meddelelse kunde vel være paalidelig nok, men han vilde dog have sat Pris paa et specificeret Overslag.

Lottrop troede ikke, Borgerne vilde finde sig i at faa Restaurationen nedlagt, da man ikke havde andre Steder end »Vennelyst« at henvise store Forsamlinger til. For Tiden forelaa der saaledes Andragender om Leje af Anlægget saavel fra Landboforeningen som fra Arbejderorganisationerne. Udvalgets Forslag var saa beskedent, at det burde vedtages, og det skulde ikke overskride den

Sum, der var opført paa Budgettet. Ved at følge Forslaget vilde man desuden støtte den udmærkede Tanke at give god Musik til billig Entre samt opnaa at have et sammenspillet Orkester til Udstillingen.

Magnus Nielsen kunde i og for sig godt anbefale Indstillingen, men syntes ikke, man kunde være bekendt at afholde Koncerter i den gamle Teatersal, som burde stryges over med lys Maling og saa staa hen, som den stod. Det forbavsede ham, at Tomten endnu ikke var rørt, da der dog efter Taksationen at dømme maatte henligge for 4000 à 5000 Kr. Materialier i den. Trækken havde altid været slem i »Vennelyst«, særlig med vestlige Vinde, og værre vilde det blive, nu Pavillonen var borte, saa det vilde sikkert være heldigt under en eller anden Form at lave et Interiør, der foruden at beskytte tillige kunde se godt ud. Bekostningen derved vilde kun beløbe sig til nogle faa hundrede Kroner; men vilde man saa bygge en lille Bræddehytte til Restauration, kunde det hele nok passere som midlertidig Foranstaltning, og saa kunde man blive fri for at bruge den gamle Teatersal uden til Spisninger.

S. Petersen kunde ikke forstaa Hr. Jakob Jensens Forslag om at gøre »Vennelyst« til en aaben Park, da Anlægget saa sikkert vilde give endnu mere Underskud. Han syntes ikke godt, man kunde trække alt ud mod Syd. Det kunde godt være, Hr. Jakob Jensen ikke havde særlige Interesser at varetage deroppe, men det havde »de andre Grundejere«. Som midlertidig Foranstaltning var Forslaget meget godt. Man kunde efter det afholde Koncerter, og saa kunde Udvalget senere komme med Forslag om en ny Pavillon.

Vestesen maatte vægre sig ved at slutte sig til et Forslag, der forelaa saa uoplyst. Da Vennelystspørgsmaalet var saa omstridt, burde man lade det hvile, til man fik udarbejdet en helt ny Plan, særlig da nærværende Forslag ikke i nogen Maade vejledede Byraadet om, hvor Udvalget agtede at føre »Vennelyst« hen.

Byen var nu en anden, end da »Vennelyst« havde sin Succes, og Pavillonen havde ikke op-
hjulpet Etablissementet, saa der maatte først udarbejdes en Plan for, hvorledes Anlægget skulde behandles, inden man vedtog noget. Han vilde derfor foreslaa, at man saa bort fra »Vennelyst« i Aar. Skulde der nu laves et midlertidigt Traktørsted, vilde man atter komme til at handle forceret, og Anlægget var saa smukt, at det nok fortjente, at Ordningen af det blev baseret paa en ordentlig Plan, til hvis Udarbejdelse der helst burde sagkyndig Assistance, for Eksempel af en af Byens dygtigste Arkitekter, der kunde supplere Udvalget som sagkyndigt Medlem.

Mikaël Johansen anbefalede Udvalgets Forslag, da det at lade Anlægget ligge hen vilde være ensbetydende med at omdanne det til aaben Park. Hvis Sommeren blev god, vilde det uden Tvivl betale sig. Da Tanken om de billige Folkekoncerter første Gang kom frem, blev den kaldt meget god. I 80erne var den gamle Teatersal blevet benyttet hver Uge, saa den kunde vel nok endnu, skønt primitiv, benyttes midlertidigt. Det var Nedlæggelse af »Vennelyst« som Forlystelsessted, der laa bag Modstanden mod Forslaget. Hvis Byraadet vilde vedtage, at der skulde bygges en Pavillon i »Vennelyst«, kunde han godt gaa med til at lade det hele hvile i Sommer, men ellers ikke. Under Udstillingen kunde en dygtig Vært

nok presse en Del Folk ud i Anlægget, og saa vilde den nordlige Bydel dog ogsaa faa nogen Fordel af Udstillingen. Til større Fester var »Vennelyst« desuden uundværlig, men var der ingen Restauration, kunde Foreningerne ikke være tjent dermed, og de fleste af dem vilde ikke til Skovene. Selv om Anlægget muligvis nok vilde give en Smule direkte Tab, vilde den indirekte Vinding fuldt ud opveje dette, saa han maatte haabe, at Folketingsmanden for Nordre Kreds gjorde sit til, at Restaurationen blev bibeholdt. Det var hans Haab, at man trods alt kunde enes om at bygge en ny Pavillon, der kunde staa færdig til 1909, og han vilde antage, at der i Pavillonen, hvis den blev opført længere nede i Anlægget, hvad tillige vilde være heldigt for Sygehuset, tillige kunde drives en ret betydelig Vinterforretning.

Simonsen troede det ikke heldigt at ordne Forholdene i »Vennelyst« med Grundejerinteresser for Øje, saaledes som de Herrer S. Petersen og Mikael Johansen havde antydnet. Man maatte holde Grundejerinteresserne i Baggrunden og i Stedet for se paa de faktiske Forhold. Faren ved Udvalgets Forslag laa i, at man inden længe enten maatte give Værten Lov til at bygge eller selv gøre dette, og saa blev der let bygget for meget til, at man atter vilde rive det ned. Da de 6000 Kr. til Musik blev bevilget, var der mange, der tænkte, at der nok kunde musiceres uden nogen Restauration, men nu paaberaabte man sig de mange Fester som Støtte for denne. Hvis man af Hensyn til Festerne skulde bygge noget tidsvarende, vilde man komme meget langt ud, for saa vilde en lukket Danseestrate til 4—5000 Kr. være aldeles nødvendig. Forøvrigt kunde der godt

holdes Fester med Taler deroppe uden Restauration. Det glædede ham, at Hr. Jul. Andersen anerkendte Hr. Rising som en dygtig Mand, selv om Hr. Rising solgte Spiritus.

Jul. Andersen udtalte, at naar Talen kom paa »Vennelyst«, skulde man tro, hele Byens Ve og Vel afhang af dette Anlæg, og at Tanken om at gøre »Vennelyst« til en aaben Park næppe vilde vinde almindelig Tilslutning blandt Borgerne. Det syntes han tilstrækkelig at gøre opmærksom paa, at de 600 Kr. til Vedligeholdelse ikke skulde blive overskredet, og han vilde yderlig forpligte sig til selv at betale, hvad mere Omforandringen vilde koste. Det var saavidt tiltalende kun at musicere et Par Gange om Ugen, men det vilde blive dyrere. Hvad Tomten angik, kunde han oplyse, at Træværket var brudt ned og solgt mod kontant Betaling for 170 Kr. Netto og Metallet ligeledes, hvorimod det selvfølgelig ikke kunde falde Udvalget ind at bryde Fundamenterne ned, da den Mulighed, at der skulde bygges igen paa samme Plads, ikke var udelukket. Det var meget rigtigt, at Trækken var generende, og skulde der bygges igen, vilde Udvalget da ogsaa tilraade, at den ny Bygning kom til at ligge enten højere oppe eller længere nede. Det sidste vilde ganske vist ikke være heldig for Anlæggets Karakter, men Pavillonon kunde sikkert saa langt bedre svare sig og vilde komme til at ligge langt lunere; desuden kunde man saa komme bort fra Klagerne fra Sygehuset. Selvfølgelig var det rigtigt, at der maatte udarbejdes en helt ny Plan, men det havde Udvalget ikke haft Lejlighed til. Det forelagte Forslag var rent midlertidigt og forpligtede ikke ud over de ca. 3½ Maaned, der kunde være Tale om. Der vilde altsaa slet ikke blive Tale om at

bygge noget i Sommer; Udvalget gik fornuftigvis ikke med dertil, og Værten vilde selvfølgelig ikke være saa dum at bygge noget for den korte Tid. Hr. Simonsens Bemærkning om Hr. Rising kunde have været sparet, da Taleren her kun talte i sin Egenskab af Udvalgets Formand.

Müller bemærkede, at man med Undtagelse af »Vennelyst« ikke havde et eneste Sted i Byens Nærhed, hvor man i det frie kunde tilbringe en Sommeraften, og at det derfor ikke blot var Grundejerne, men Flertallet af Byens Borgere, der var interesserede i at bevare »Vennelyst« som Forlystelsessted. Naar Underskuddet kun vilde beløbe sig til 2700 Kr., skulde det ikke synes uforvarligt at følge Udvalgets Forslag om en midlertidig Ordning for at bevare den gode Musik. Ved store Fester kunde man nok hjælpe sig med en aaben Danseestrate, som maatte lægges af dem, der holdt Festen. Forslaget var, som det ogsaa var stærkt fremhævet af Udvalget, rent midlertidigt, saa det var et vel stort Forlangende at faa noget tidssvarende ud af det. Det glædede ham, at man havde faaet Tilbud fra en virkelig smart Vært. Han troede ikke, at »Vennelyst« var stor nok til en zoologisk Have, saaledes som der havde været talt om, men selv i den Henseende foregreb den midlertidige Plan jo absolut intet.

Jakob Jensen var forbavset over, at Hensynet til Festerne skulde være Grund til at arrangere sig som foreslaaet. Arbejderorganisationerne havde ofte holdt Fest andre Steder og kunde gøre dette igen. Til Hr. S. Petersen vilde han sige, at han endnu aldrig ved Byens Sager havde varetaget Særinteresser og heller ikke i Fremtiden agtede at gøre dette. Den Borger, der ved Udøvelsen af et Tillidshverv røgtede sine særlige In-

terøsser, burde nedlægge sit Tillidshverv, enten han saa var Folketingsmand eller Byraadsmedlem. »Vennelyst« vilde aldrig blive som i den gamle Glansperiode, og han betvivlede, at Byraadet vilde give Loy til den Slags Løjer, som da foregik der. Ved store Fester kunde man tage en bestemt Sum for Anlægget, og Lejerne kunde saa selv sørge for en Vært. Det var hans Overbevisning, at Udvalgets Forslag vilde være en Hindring for en endelig Løsning af Vennelystspørgsmaalet. Af Tilbuddene havde han set, at disse var indgivet i Henhold til Aftale med Udvalgets Formand, men han kunde ikke tænke sig Restaurationen lejet ud uden Serveringsret til Pladsen foran, og skulde en ny Pavillon nu ligge der, kunde der jo ikke serveres. Det var beklageligt, at Tomten ikke allerede var ryddet, da den foraarsagede, at Folk ikke kom i Anlægget, og han vilde henstille, at Udvalget snarest fik den ryddet samt tænkte videre over, hvad der endelig skulde gøres ved Anlægget.

Nørgaard sværmede ikke for Pavilloner og hævdede, at Forholdene i »Vennelyst« i de 20 Aar, han havde været i Byen, havde været alt andet end tiltalende. Han havde for 1½ Aar siden faaet det Indtryk, at de fleste Byraadsmedlemmer helst saa »Vennelyst« som en aaben Park, og det var et Spørgsmaal, om man ikke kunde komme Foreningerne i Møde uden at bygge en Koncertsal. Hvis der blev indrettet et mindre Konditori, kunde Folk samles til Friluftskoncerter om Aftenen, og saa kunde man ogsaa tage mod større Foreninger, som selvfølgelig selv maatte lægge en Danseestrate, hvis de ønskede en saadan. Skulde der inidlertid bygges et Konditori eller en Pavillon, vilde han fraraade, at Bygningen kom til at ligge i den

nedre Del, da dette vilde være til Skade for Anlægget, hvorimod han kunde anbefale den gamle Sportsplads som en heldig Plads. Det var nemlig ikke egentlig Musikken, men Fyrværkeriet, der var til Gene for Hospitalet. For til 1909 at have »Vennelyst« i en god og smuk Skikkelse, enten der saa skulde bygges eller ej, maatte man nødvendigvis gaa den af Hr. Vestesen foreslaaede Vej, idet det vilde være meget uheldigt, hvis der skulde bygges, at indgaa paa en Overenskomst som den af Udvalget foreslaaet, der let kunde hindre en god Løsning af Spørgsmaalet. Før det var afgjort, hvor en eventuel Bygning skulde ligge, kunde det ikke gaa an at udleje noget til en Vært. Da Hr. Harald Jensen saa ofte var nødt til at være i København, kunde der maaske være Anledning til at supplere Udvalget med endnu et Medlem og saa bede det snarest komme med Planer for en virkelig Ordning. Med Hensyn til Assurancesummen maatte han antage, at Selskabet nok vilde være villig til at udbetale Summen med Fradrag af de 15 pCt. og saa senere udbetale disse, naar der skulde bygges.

L o t t r u p pointerede, at »Vennelyst« var det eneste Areal, man kunde henvise mindre Udstillinger til. De Herrer Nørgaards, Vestesens og Jakob Jensens Udtalelser kunde kun opfattes som Obstruktion, for de Herrers Mening var tydeligt, at »Vennelyst« skulde være en aaben Park, og saa maatte det øvrige Byraad rette sig efter dem. Udvalget mødte en utilgivelig Kritik i enhver Retning, saa han havde mest Lyst til at udtræde af det.

S a b r o e forstod ikke den Tone, der var anslaaet i denne neutrale Sag, og syntes ikke, den burde fortsættes, da alle vel kun havde Byens

Interesser for Øje. Der maatte gøres noget, for at »Vennelyst« kunde blive et godt Tilflugtssted, men det kunde nok ske uden en Restauration, da de fleste ved Fester ikke nød noget. Han kunde ikke se, at Forslaget foregreb noget, men der kunde nok tænkes andre Udveje; de store Foreninger kunde saaledes benytte Telte. Da Indstillingen imidlertid var enstemmig, vilde han stemme for den under den Forudsætning, at Hr. Rising kun blev antaget for i Sommer, og at der hurtig kom Planer frem for Opførelsen af en stor Koncertsal. Udvalget burde suppleres med et bygningskyndigt Medlem.

S a m u e l s e n syntes ikke, man skulde bruge det Argument, at det ene Udvalgsmedlem ofte var fraværende. Hvis man ønskede Hr. Harald Jensens Nærværelse, skulde han nok give Møde. Det var ønskeligt, om Udvalget vilde tage denne Sag tilbage. Han kunde ikke se, hvad Forbindelse der var mellem Vennelystsspørgsmaalet og Spørgsmaalet om den nordre og søndre Bydel, og mente ikke, det kunde nytte vedblivende at læsse alt paa for Landsudstillingens Skyld. Ventilationen i den gamle Teatersal var saa slet, at det næsten var utilladeligt at stuve Folk sammen i den.

M i k a e l J o h a n s e n hævdede, at Ventilationen var udmærket. Det forbavsede ham, at Udvalgets Forslag var kommet i nærværende Form, for Udvalget behøvede jo kun at gøre Indstilling om Værtsspørgsmaalet, da de 6000 Kr. til Musik i Forvejen var bevilget. Der var her aldeles ikke Tale om andet end noget rent midlertidigt, men Grunden til Modstanden var, at man ønskede aaben Park, og saa var Overgangen let, hvis der slet intet blev arrangeret i Sommer. Det glædede ham at slaa fast, at Hr. Nørgaard mente, at en

Pavillon ikke var til Gene for Sygehuset, for hvis det var Tilfældet, vilde Sportspladsen nok være det bedste Sted. Han anmodede Udvalget om snarest at komme med Planer for et Koncert-lokale.

Nørgaard havde aldrig lagt Skjul paa sin Mening om »Vennelyst« og havde ikke haft til Hensigt at gøre Obstruktion. Han kunde ikke stemme for at opføre en stor Pavillon, men skulde man have en saadan, vilde det være rigtigst snart at faa begyndt, saa den kunde staa færdig til Udstillingen. Da det imidlertid endnu ikke var fastslaaet, om man skulde have en Pavillon, og hvor denne eventuelt skulde ligge, kunde nærværende Forslag let forgribe en rationel Ordning. Med lidt god Vilje kunde der nok snart skaffes Forslag om en virkelig Ordning. Han forstod ikke, at Tilhængerne af en Pavillon i »Vennelyst« i denne Forbindelse kunde tale om Nord- og Sydinteresser, da han netop af Interesse for »Vennelyst« ønskede Anlægget uden Restauration.

Jul. Andersen meddelte, at Udvalget ikke havde fundet Anledning til for denne rent midlertidige Ordnings Skyld at opstille skriftlige Konditioner. Anlægget var tidligere blevet udbudt, uden at der var kommet noget Tilbud; nu meldte der sig 4 Liebhavere, og disse havde han med Udvalgets Billigelse sagt de førømtalte Vilkaar. Som før sagt ansaa Udvalget det for urigtigt at borttage Fundamenterne, men Hr. Jakob Jensen kunde jo komme med Forslag i saa Henseende. Han troede ikke, at et Konditori vilde vinde Tilfredshed blandt Borgerne, og hævdede, at det vist kun var en Teori, at Anlægget vilde blive ødelagt, hvis man byggede en Pavillon i dets nederste Del. Efter hans Mening var der kønnest oppe ved Dam-

mene. Der var i det hele taget mange Muligheder for en god Ordning. At bygge en egentlig Koncertsal var maaske ingen kommunal Opgave, men dersom man byggede fornuftigt, kunde en Sal, der var opført i anden Hensigt, nok bruges til Koncerter. Forøvrigt kunde der bygges baade ovenfor og nedenfor den gamle Pavillons Plads uden at kollidere med den midlertidige Ordning, som efter Udvalgets Mening ikke kunde foregribe noget som helst. Det var kun en Maaned siden, Pavillonen var brændt, saa der var ingen særlig Grund til at beklage sig over, at Udvalget endnu ikke var kommet med Planer for en endelig Ordning. Ventilationen i Teatersalen var udmærket, og Udvalget skulde skaffe oplyst, hvorledes Assurancesummen kunde faas udbetalt. Da det var en Forudsætning, at der skulde foreligge detaljerede Planer for Benyttelsen af de 6000 Kr. til Musik, havde Udvalget ikke ment sig berettiget til uden videre at arrangere Koncerter.

J a k o b J e n s e n maatte tilbagevise Hr. Sabroes Reprimand om den Tone, hvori Diskussionen blev ført, og antage, at Hr. Sabroe havde overhørt Hr. S. Petersens Udtalelse. De 6000 Kr. til Musik var sat vaa Budgettet med den udtrykkelige Bemærkning, at der for deres Afbenyttelse skulde forelægges Byraadet en detailleret Plan. Han vilde antage, at Udstillingskomiteen drog Om-sorg for saa mange Forlystelser, at Pavillonen i »Vennelyst« vilde være helt overflødig. At anlægge en Pavillon forneden i Anlæget kunde blive meget kønt fra Facadesiden, men om det vilde blive kønt fra Vennelystsiden var en anden Sag. Naar han ønskede »Vennelyst« udlagt til aaben Park, var det, fordi han ønskede at gøre Anlæget tilgængeligt for saa mange som muligt. Da den sidste Ordning blev truffet, kom man desværre bort fra at holde

»Vennelyst« aaben, for Flertallet havde end ikke Raad til at betale de 15 Øre i Entre. Han vilde henstille, at en Forhandling med Selskabet angaaende Assurancesummen blev overladt til Kasseudvalget.

S a m u e l s e n troede, at der vilde medgaa for mange Penge, hvis man skulde antage en Arkitekt. Tidspunktet var nu inde for at faa en endelig Løsning af Vennelystsagen, og han vilde stemme for aaben Park.

M i k a e l J o h a n s e n erindrede, om, at der kun om Aftenen blev taget Entre, og at Anlægget om Dagen stog aaben. Dersom der slet ingen Entre skulde tages til Koncerterne, vilde Forholdene vel ikke blive helt hyggelige. Det var særdeles rigtigt, at København havde flere aabne Parker, men saa havde Byen til Gengæld »Tivoli«. Han vilde slaa fast, at det var Hr. Nørgaard, der foreslog, at Forhøjelsen paa Posten for ekstraordinære Udgifter skulde anvendes til Musik i »Vennelyst«.

N ø r g a a r d gjorde gældende, at Forslaget om Pengene til Musik ikke var blevet stillet saaledes, som Hr. Mikael Johansen mente. Man havde ganske vist opført et Beløb til Musik, men det hele var holdt hen paa det uvisse, da Pengene kun maatte anvendes efter Byraadets nærmere Bestemmelse. Hvis de 6000 Kr. var bevilget til Musik, behøvede man jo ikke at have opført dem under Posten for ekstraordinære Udgifter.

F o r m a n d e n bekræftede, at Hr. Nørgaards Fremstilling var i Overensstemmelse med det passede.

O l e s e n var Tilhænger af at gøre »Vennelyst« til en aaben Park, men indsaa ikke, hvorledes Udvalgets Forslag kunde foregribe en saa-

dan Ordning. da det kun gjaldt for den kommende Sommer. Han havde den Opfattelse, at de 6000 Kr. til Musik var bevilget, saa han mente det rigtigst at arbejde efter det engang vedtagne.

J u l. A n d e r s e n troede ikke, man for de daarlige Elementers Skyld helt kunde undvære en Entre, men han havde intet imod, om Entreen skulde gaa ned til 5 eller 10 Øre, da det afgørende var at skaffe den bedst mulige Musik for de billigst mulige Penge, saaledes at det størst mulige Publikum kunde faa Del i Godet. For Resten troede han ikke, at nogen med Rette kunde beklage sig over at give 15 Øre for at høre Musik af et 25 Mands Orkester i 3 Timer. Hvis Byraadets Fler-tal ønskede »Vennelyst« som aaben Park, maatte man hellere slaa det fast med det samme, for saa var der ingen Grund til at paakalde sagkyndig Assistance og udarbejde Planer.

F o r m a n d e n syntes ikke, man nu kunde endelig bestemme »Vennelyst«s Skæbne.

S. P e t e r s e n maatte protestere imod at have varetaget Særinteresser ved Byraadsarbejdet.

N ø r g a a r d ansaa Teaterpladsen for det bedste Sted at lægge et Konditori.

J a k o b J e n s e n vilde med Glæde gaa med til i nærværende Møde at tage en endelig Beslutning for »Vennelyst«s Fremtid. Dersom »Vennelyst« blev aaben Park, og hvis der der blev holdt 2 Koncerter om Ugen og ikke udskænket Spiritus, skulde man nok blive fri for de uheldige Elementer.

S a m u e l s e n tilraadede, at der ikke ved dette Møde skete nogen Vedtagelse for, om der skulde bygges eller ej.

M i k a e l J o h a n s e n syntes ikke, Byraadet kunde udtale sig om, hvorvidt der skulde bygges

eller ej, inden det saa nærmere Planer. De fleste Tilhørere ved Koncerter vilde gerne nyde noget, men et Konditori vilde være det værste af alt.

S a b r o e var overbevist om, at Forholdene vilde blive bedre med en Restauration end uden en saadan.

Indstillingen forkastedes.

2. (J. Nr. 473--1907). Indstilling om, at Arbejdet ved Udvidelsen af **Kvægtorvets Restaurationsbygning** i Henhold til foreliggende Licitationsstilbud overdrages Murermeister P. Sørensen, Vestergade Nr. 6, for en Sum af 16417 Kr.

S a m u e l s e n syntes, det saa mærkværdigt ud, at alle Tilbudene var tæt ved Arkitektens Overslag, da der sidst var blevet udtalt, at en Mand vilde overtage Arbejdet for ca. 13,000 Kr. Forkellige mystiske Magter havde vist forenet sig.

R a h r kunde være enig med Hr. Samuelsen i, at flere Magter havde forenet sig, men hvilke Magter, det var, vidste han ikke. Udvalget havde meget rigtigt sidst foreslaaet at give Arbejdet til en Mand, der vilde udføre det for 13,000 Kr., men Byraadet havde holdt paa, at Arbejdet for Princippets Skyld skulde udbydes.

J a k o b J e n s e n hævdede, at ingen af Raa-dets Medlemmer vidste noget om, hvor vidt Manden kunde udføre Arbejdet for 13,000 Kr. Saavel Udvalg som Arkitekt stod sig bedst ved, at Arbejdet blev bortliciteret, idet man saa kunde vente, at den, der fik Arbejdet, fik en saadan Betaling, at han kunde udføre dette uden at søge at omgaa Konditionerne.

R a h r havde ikke haft til Hensigt at bebrejde Byraadet noget. Han vidste nu, hvem Manden var, og kunde meddele, at vedkommende var mellem de bydende, men nu forlangte ca. 17,000 Kr. .

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 17¹⁹—07.) Andragende fra Sømand R. P. Henriksen om **Eftergivelse af Fattighjælp**.
Bevilgedes.
4. (J. Nr. 502—07.) Et Andragende fra forhenværende Opsyn ved den kvindelige Badeanstalt, Nicoline Nielsen, om en aarlig Understøttelse afsloges, da Andragerindens Alderdomsunderstøttelse var blevet forhøjet.
5. (J. Nr. 463—07.) Det vedtoges at forhøje det Beløb, som er stillet til Raadighed til Præmier for Konkurrencen angaaende **Marselisborgterrænets Benyttelse**, med 1500 Kr. til 4500 Kr.

